

TRIJUMF VOLJE

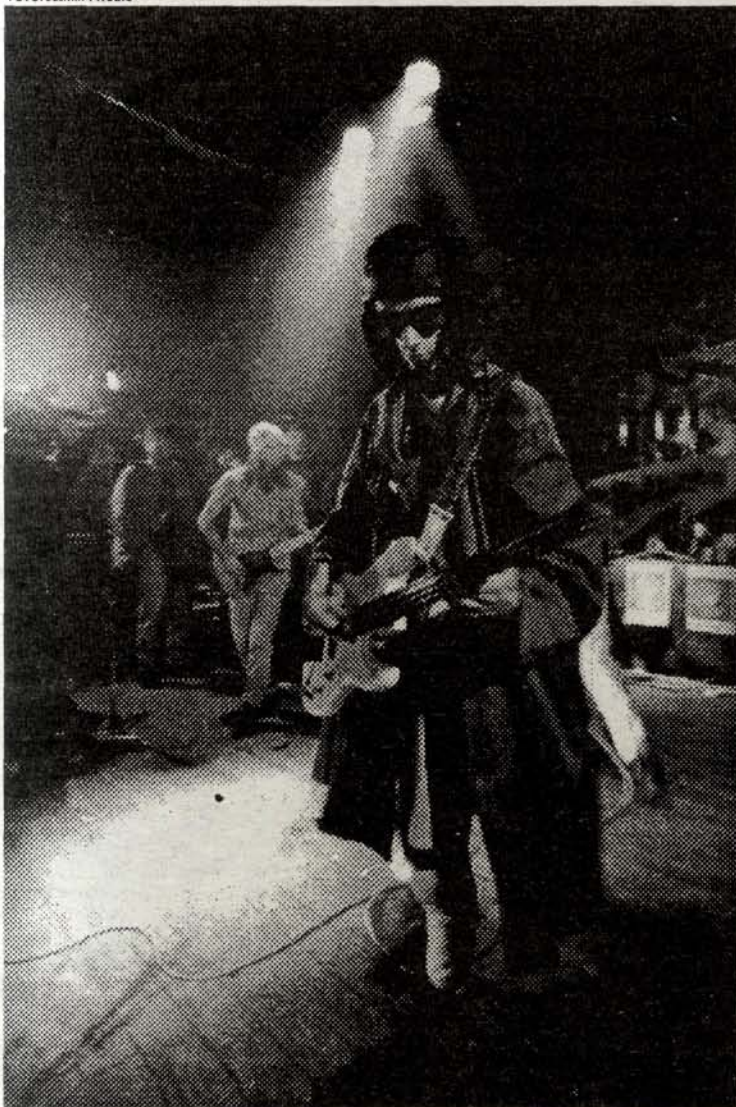
Januarski koncert četrnaest sarajevskih bendova održan u "Slogi" pod patronatom radija Zid Sarajevo nesumnjivo je najbolji rock koncert održan do sada u opsjednutom gradu. Tako dobar da prelazi muzičke okvire i, dokazujući da je sarajevski rock danas najveći fenomen Sarajeva, uvjerava nas da još ima nade. Naravno, samo ako se ovako i nastavi

Piše: Karim ZAIMOVIĆ

KAO ŠTO JE RAZBIO I mnoge druge zablude, ovaj rat dokazao je svu krhkost održivosti floskule o superiornosti tzv. sarajevske pop-rock škole. Ako tu tezu možemo možda dokazati jedino na polju čisto komercijalne škole ispraznog popa i pastirskog rocka, prenesena u okvir bitnijeg kvalitativnog kontinuiteta samo pokazuje koliko je u osamdesetim Sarajevo zastajalo za Ljubljanom, Zagrebom ili Beogradom. Mnogo toga kumovalo je takvoj situaciji, prije svega potpuna nezainteresovanost zvaničnih institucija ove sredine da jedan ipak stalno prisutan kvalitativni naboj alternativne sarajevske scene ozvaniči izdavačkom i medijskom pomoći. Treba li, recimo, posebno podsjećati da su gotovo sve bitnije sarajevske grupe iz osamdesetih svoje albume objavljivale unutar izdavačkih kuća u drugim tadašnjim republikama.

Početak rata situacija se činila gorom nego ikada. Preostali poznatiji muzičari svoj su talenat upregli ili u patriotske pjesme ili u prigodničarske projekte prije svega nužne za obezbjeđivanje gole egzistencije. Kič kao krajnja odrednica postao je žalosnim zajedničkim imeniteljem većine takvih dešavanja, sa svijetlim izuzecima koje sada ne treba posebno pominjati. Utoliko više, današnji kvalitativni i kvantitativni naboj sarajevske rock scene jeste fenomen, ne samo muzički već i u daleko širim kulturološkim okvirima. Zapravo, ono što se trenutno dešava jeste jedan od najznačajnijih i najljepših fenomena opsjednute prijestolnice Bosne i Hercegovine.

FOTO: JASMIN PROLIĆ

■ Protest

■ Lezl Majmune!

Buđenje i odrastanje

Krunski dokaz ove teze, u kojoj autor ovog teksta nikako nije usamljen, je i veliki rock koncert "Rock Under Siege" koji se u organizaciji radija Zid Sarajevo desio 14. januara u "Slogi". Skoro pet sati, trinaest sarajevskih bendova prašilo je po tri svoje stvari, a čitav koncert snimljen je za kompilacijski live CD (na kojem će svaka grupa biti predstavljena sa po jednom pjesmom) i video kasetu. Oba izdanja trebaju izaći u okviru sve šire i bogatije djelatnosti Zida, a sam koncert zapravo je početak tradicije koja bi se nastavila redovnim koncertima svaka tri mjeseca.

U kontekstu ranije priče o fenomenu buđenja i odrastanja nove SA scene, valja naglasiti da su dva ključna uslova za medijsko i prezentacijsko bujanje nekih već ključnih bendova uspostavili upravo radio-Zid i klub **Obala**. Zid je počeo prije svega izgrađivanjem jednog drugačijeg muzičkog zvuka, do tada proskribovanog na svim ostalim stanicama, a zatim i emisijom "No Sleep Till..." iz koje je direktno proizašao januarski koncert. Obala, pak, pored toga što je mjesto sa ubjedljivo najboljom muzikom u gradu, vratila je ovdašnjim koncertima smisao žestine, iskrenosti, izvornosti i dobre zabave, na šta ostale koncertne veselice u gradu, pogotovo one **Čičkove**, zapravo i ne računaju.

Skromno počevši sa demotopom od svega pet bendova, "No Sleep Till..." pod okriljem **Jame i Aide**, danas je ultimativno mjesto promocije novih bendova. Koncert u "Slogi" bio je vrlo dobar presjek današnjeg demotopa koji okuplja oko dvadesetak grupa. I mada se može raspravljati o svrhovitosti

uvrštanja nekih od bendova u koncert, nakon svirke ostaje zdravo zujanje u ušima i brujanje u mozgu. Nije stoga teško ustvrditi da je, ne samo radi svirke već i kompletne organizacije, ovaj koncert najbolje organizovan u ratnom Sarajevu (pri čemu su nastup: SCH van konkurencije – najbolji su ipak najbolji).

Karakteristika ovog koncerta je karakteristika i većine bendova – strahovita energija koju manje-više uspješno unose u pjesme i nastup, ali i to da gotovo svi još uvijek zvuče bolje uživo nego na snimcima, pokazujući da bi neki dobar strani producent u pristojnim studijskim uslovima čuda mogao napraviti sa nekim od njih. To se prije svega odnosi na **Lezi Majmune!** i **Sikter**, favorite januarske svirke koji su svojim nastupima to i opravdali. **Lezi Majmune!**, vrsno uvježban i iščekivan nakon poduže koncertne pauze, i pored stanovitih problema sa monitoringom, ponudio je svirku fantazmagorične ritmičnosti i vješto izbalansirane žestine u kojoj je od sviračke dojmivosti još važnija cjelina funkcionisanja benda. Ovim nastupom **Lezi Majmune!** se apsolutno dokazuje kao jedna od najboljih stvari koju sarajevski rock može ponuditi u devedesetim.

Sikteru se može jedino prigovoriti vizuelni egzibicionizam pri izboru kostima, sve više neprikladan uozbiljavanju zvuka i zreljem pristupu u njihovim posljednjim stvarima. Sve ostalo funkcionira besprijekorno; izbrušeno brojnim koncertima, **Sikterovo** prašenje je žestoko i precizno, na tragu onog što rade **Urban Dance Squad**, **Clowfinger** ili **Rage Against Machine**. Ipak, za razliku od nekih drugih bendova, **Sikter** se ne zadovoljava citiranjem uzora, već sve više gradi autentičnu i lucidnu sopstvenu zvučnu sliku koja bi uz još neke nužne dorade vrlo skoro mogla biti pandan gore pominjanim bendovima.

Znoj i Iskrenost

Ipak, najveće i najugodnije iznenađenje – s obzirom da su **Lezi Majmune!** i **Sikter** pružili ono što se od njih i moglo očekivati – jesu **Beastly Stroke** i **Protest**. Prvi bend, trojka klasične postave, podigli su svoj distorzični zid na temeljima onog što rock jeste – znoj i iskrenost. Ugranošću postave uspjeli su da taj zid ne popus-

ti nijednog trena, učinivši ga dovoljnom garancijom za željno iščekivanje njihovog sljedećeg nastupa. **Protest**, blizak **Ramones** korijenima, zapalio je publiku kao malo koja grupa te večeri u čemu nije presudna samo dojmivost njihova nastupa već, dakako, i kvalitet svirke u koju je očito ugra-

gledom kao da je banula iz kakvog engleskog kluba, pokazuje veliki potencijal, za sada jedino opterećen utegom velikog hita, sjajne **"Vere"**, superiornijeg u odnosu na ostale dvije pjesme slušane u Slogi. **D'trone** svoj metalni posao odradili su na razini odličnih profesionalaca, čega je, nažalost, nedostajalo obećavajućem **Downu**, neubjedljivim **Pessimistic lines**, katastrofalnoj **Liviji** i nejasnim **Hindustan motors**. **Gnu**, pored dobrog nastupa, nije ponudio stvari koje duže ostaju u sjećanju, a **Grafit** bi bio daleko zanimljiviji da nije u tolikoj mjeri oslonjen na izraz nekadašnjeg **Majora**. Svojevrsna zvijezda večeri bio je jedini preostali član **"Ornamenata"**, tip koji je izveo osebujan i nadahnut performans, oscilirajući između lucidnosti i potpune nebuloze.

Istorija ili falsifikat

Sve u svemu, bilo je više konstantnosti nego padova. Pa čak i finalni nastup tehno-tenage atrakcije **AP Sound**, rasturen lošim spojem živih vokala na muziku sa matrice (pri čemu greška nije do njih već do tehnike), bila je simpatična završnica ove fešte pred, vjerovatno, nikada kreativijom Slogom. Oni koji su preslušali tonski snimak kažu da to jako dobro zvuči, razlog više da ovaj skor CD zaista bude istorijske dimenzije.

S druge strane, da li će ovaj koncert zaista biti početak ljepšeg muzičkog doba za Sarajevo ili labuđi pjev jedne generacije višestruko sjebane, nemoguće je predvidjeti. Lijepo je svirati pred osamsto ljudi, ali na tome se, bar za sada, završava sva perspektiva tih bendova. Pionjerskom svojoj odluci da nekim od njih pomogne ustupanjem studijskih termina, naposljetku se opredijelivši za muzički neukus i forsiranjem tatinih sinova, RTV BiH je digla ruke ne samo od onog što valja već i od onog što bi jednog dana moglo postati vrlo

unosnim. Sarajevski rock ovakav kakav je viđen na Sloginom stageu je najiskrenija stvar dugo vremena unatrag. Samo je potrebno biti svjestan te činjenice prije nego što se u grad vrata **Dino Merlin** i njemu slični. U tom trenu prestaje istorija i počinje njeno falsifikovanje. ■

■ Sikter

■ Beastly Stroke

■ Publika

deno mnogo truda i proba. Ono što je rečeno za **Beastly Stroke** stoji i za **Protest** – vrlo potencijalne zvijezde, nadajmo se ne samo ovdašnje scene.

Izdvajanjem ova četiri benda ne znači da je ostatak bio mnogo lošiji. Štaviše, **Bedbug**, pomahnitala četvorka koja iz-